

Tudósítás a XVI. Történet- és mesepályázat eredményhirdetéséről

BUDAPEST

2010. május 29. szombat, 16.00

Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6–8.

Sokan várták 2010. május 29-ét, az Új Akropolisz Erénynek erejével című, XVI. Történet- és mesepályázatának eredményhirdetését. A pályázat honlapján – ahol az idei 320 pályamű megtalálható –, már több mint 1700 szerző és érdeklődő regisztrálta magát. A középöntő, a 30 legjobb, plusz a 20 ígéretes írásmunka közzététele után egyre többen bekapcsolódtak a fóruméletbe, kommentálva-értékelve egymás alkotásait.

A díjkiosztás délutánján végre összekapcsolódhattak az írások az arcokkal, és személyesen is megismerkedhettünk a legjobb 15 pályamű szerzőjével. A zsűrinek nehéz és egyben örömteli volt a feladata, ugyanis igen nagyszámú színvonalas írás érkezett. Aki az értékelés szempontjainak bemutatása után meghallgatta a legjobb művek egyenkénti elemzését, maga is megbizonyosodhatott arról.

Miután a zsűri ünnepélyesen lezárta a mintegy ötszáz fő részvételével zajlott közönségszavazást, nem maradt más hátra, mint a győztesek kihirdetése, amelyet a fődíjas *Öt pohár víz* című történet felolvasása koronázott meg. A gratulációk után a szerzők között élénk beszélgetés keletkezett, amely jó fórumnak bizonyult a szerzői tapasztalatok megosztására, és a zsűrielnökkel való megismerkedésre. A pályaművek, a díjazottak és az eredményhirdetésről szóló részletes, képes tudósítás a pályázat honlapján olvasható.

Az első három helyezett:

1. helyezett:

Bujáki Márton: *Öt pohár víz*

2. (megosztott) helyezett:

Bodonovits Regina: *Roszkedvrabló*
Czank Bernadett: *A kincs*

3. helyezett:

Lipp Dominika: *Minden út kómába vezet...*

A filmzenék hatásáról

Ha egy jó filmet szeretnénk jellemezni, gyakran használjuk a „lebilincselő” jelzőt. Ez azt jelenti, hogy amikor a vetítés elkezdődik, megszűnik számunkra a külvilág, és csak a stáblista feltűnésekor „térünk vissza” a mindennapokba. Természetesen ezt maga a történet is előidézheti, de a filmek rendezői nem bízzák a véletlenre vagy a nézők aktuális lelkiállapotára, hogy ez a hatás bekövetkezzen. Ezért egy biztos eszközhöz nyúlnak: a zene erejéhez.

Már az ókorban foglalkoztak a zene hatásaival, és megállapították, hogy a különböző jellegű dallamok a nekik megfelelő állapotot idézik elő az emberi lélekben. Püthagorasz, az i. e. 6. század nagy filozófusa is tanított erről, és ezeket a hatásokat tanítványai megfelelő lelkiállapotának elérése érdekében alkalmazta is. Platon, Arisztotelész és követőik mind nagy figyelmet fordítottak a zenére, és ez a középkor művészeire és mű-

vészetekkel foglalkozó tudósaira is igaz volt. Nem csak a hatás tényét tartották igaznak: gondolataik középpontjában az állt, hogy az ember hogyan válhat finomabbá, tökéletesebbé, és hogy ehhez a zene hatásait hogyan lehet segítségül hívni. Így a műveket ezeknek a törvényszerűségeknek a figyelembevételével alkották, és ez a tudás érződik az érett barokk és klasszikus stílusú művekben is.

Friedrich Marpurg (1718–1795) német zenetudós fejtette ki bővebben, hogy milyen módon lehet kifejezni a zene eszközeivel a különféle érzelmi állapotokat, mint például a szomorúság, a boldogság, a bizakodás, a féltelenség, a harag, a szerénység, a merészség stb. Így a boldogságot gyorsabb ütemmel, lendületes, győzedelmes dallammal, meleg hangtónusokkal és túlnyomórészt harmonikus összhangzatokkal hangsúlyozták, míg a szomorúságot lassú, erőtlennel dallammal, sóhajtás jellegű intonációval és

Az öt elem tana

BUDAPEST

2010. június 12. szombat, 16.00

Az Új Akropolisz Központja, Rigó u. 6-8.

Előadás és szeminárium

A ma öt elemként ismert rendszer (Fa, Tűz, Föld, Fém, Víz) nemcsak az ember felépítésének, működésének és így a kínai orvoslás rendszerének az egyik alapja, de belőlük épül fel a minket körülvevő természet is.

A körülöttünk lévő világ élő világ. Minden dolog él és minden ember az öt elem kombinációjának egyedi megtestesülése. Nincs két egyforma ember, és olyan sincs, akiben az elemek tökéletesen kiegyensúlyozott állapotban lennének. A kiegyensúlyozatlanság pedig betegségekhez vezethet, testi, lelki és szellemi szinten egyaránt.

Az elemek egyfajta minőséget testesítenek meg, amelyek folyamatosan és ciklikusan alakulnak át egymásba. A Tűz elem például a Szív fő szervben testesül meg, és a szeretet melegét adja bennünk. Akiben ez az elem gyengén működik, nem tudja mit jelent valakit szívből szeretni.

Az elemek átalakulásának a folyamata leginkább az évszakok váltakozásához hasonlítható. Ahogy például a tél (a Víz elem) jellege és minősége fokozatosan átalakulva a tavasz (a Fa elem) kiteljesedéséhez vezet, úgy alakul át bennünk is a Víz jellegű energia a Fa elem minőségévé, ami a kínai orvoslásban a Vese - Máj közötti kapcsolatot mutatja.

Az előadás során megtanulhatjuk, hogyan lehet alapszinten felismerni a bennünk lévő elemek kiegyensúlyozatlanságát, és azt is, hogy mit tehetünk ez ellen.

Az előadás és a szeminárium 16.00-19.30-ig tart.

Belépődíj: 1000 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 800 Ft.

sok disszonáns hangzattal jelenítetik meg. Műveikben a kor szerzői alkalmazták is a lértakat egészen a romantika derekáig, amikor felmerült az igény, hogy ne csak egyszerű lelkiállapotot, hanem ennél sokkal összetettebb jeleneteket varázsoljon a zene a hallgatók lelki szemei elé. A 19. századi programzene csodálatos képei egyébként egyre inkább arra szolgáltak, hogy a szerző a benne megmutatkozó különféle érzelmeket és gondolatokat minél hatékonyabb formában tudja kifejezni, és a zene egyéb hatásait egyre kevésbé vették figyelembe. Azaz míg régebben a hallgató volt a legfontosabb, most a művészre helyeződött át a hangsúly.

A 20. századi „kortárs” zenében teljesedett ki ez a folyamat, és a szerzőknek észre kellett venniük, hogy műveiket néhány végsőkéig elszánt rajongón kívül senki sem hallgatja, hiszen ezek a művek a maguk diszharmoniajával, pesszimista látásmódjával, sokszor öncélú intellektualizmusával kimutathatóan igen károsak az ember érzelm- és gondolatvilágára, és ezt egy idő után még a kevésbé fogékony emberek is felismerték. A többség az úgynevezett „könnyűzene” felé fordult, amelynek ilyen negatív hatásai ugyan nincsenek, és valamelyik fajtája általában mindenkinek tetszik, viszont kifejezőereje korlátozott, és a lélekre gyakorolt határozott, jótékony hatásáról sem beszélhetünk igazán.

Korunk minőségi filmzenéje tölti be ezt az űrt, amely a szélsőséges, érzéketlené vált komolyzene és a populáris, könnyen befogadható, de könnyen el is felejthető könnyűzene közt tátong. Egyrészt gyorsan befogadhatónak kell lennie, mivel a néző ott a moziban, és általában csak egy alkalommal találkozik vele, másrészt viszont meg kell tudnia ragadni a lelket, hiszen a feladata az, hogy a lehető legjobban elmélyítse a nézőben az adott jelenetre jellemző hangulatot.

Ezért újra elővették a régi tudást. Beléptek a klasszikus zene „fegy-

vertárába”, és alkalmazták a fenti kritériumoknak megfelelő eszközöket. A zeneszerzők ehhez teszik hozzá az általuk alkotott dallamvonalat, néha modern hangzásúvá alakítják át, néha pedig meghagyják eredeti hangszerelésükben, és rábízják azokra a szakemberekre, akik tudják, hogy melyik jelenethez melyik zenei részt kell társítani. Ők szerkesztik meg a film teljes zenéjét.

Ezek a „mágusok” nagyon jól tudják, hogyan kell a pszichénket rávezetni ilyen-olyan érzésekre. Benyomnak egy gombot, és mi abban a pillanatban szinte ellenállhatatlan készletet érzünk magunkban, hogy elsírjuk magunkat. Aztán egy másik gombot nyomnak be, és mi örülni kezdünk, vagy éppen hősiességet kezdünk érezni... Nincs túl nehéz dolguk, hiszen az emberi pszichére könnyű hatást gyakorolni. Sokan és sokszor beszéltek a történelem folyamán arról, hogy a lélek mennyire állhatatlan, mennyire könnyen befolyásolható. Viszont arról is beszéltek, hogy természetének ismeretével, józan belátással, szilárd elvekkel és erős akarattal meg lehet szelídíteni és uralni lehet.

Ha pszichénk manipulálható, befolyásolható, akkor miért ne tegyük ezt mi magunk vele? Csakhogy akaratlagosan, előrevivő módon. Minden embernek megvan rá a lehetősége, akinek elege van az élet „szappanoperájából”, és ki akar törni a lelki folyamatok hullámainak végeláthatatlan csapongásából. Ehhez azonban meg kell találnia és kezébe kell vennie a lelkének bábfiguráját vezérlő zsinórokat. Ehhez az egyik eszköz a zene, amelyet tudatosan alkalmazva, figyelembe véve a lélekre gyakorolt hatásait, elkerülhetjük szélsőséges lelkiállapotok kialakulását, és ezáltal szilárdabbakká válhatunk. Mindezzel elősegíthetjük pozitív céljaink megvalósulását, hiszen pszichénket sokkal inkább nemeslelkű törekvéseink szolgálataba állíthatjuk.

Sakk: nem csak játék

Tolsztoj azt írja egy helyen, hogy sajnál mindenkit, aki nem ismeri a sakkot... Nehéz lenne elképzelni, hogy csak arra gondolt volna, hogy a játék unaloműző, kellemes szórakozás. A sakk mesterei, de hétköznapi szerelmesei is vallják, hogy ez az ősi játék a gondolkodás igen hatásos formálója. Filozófiai szempontból elemezve, mint szimbólumot vizsgálva még nagyobb mélységek tárulnak fel.

A sakkot indiai bölcsek találták ki több mint 1500 éve, majd innen terjedt el az egész világon. Eredetileg tanítási segédeszköz volt, és időről időre újra betöltötte ezt a szerepet. Ahogy Indiában egykor harcosok oktatására szolgált, a középkori Európában fontos alapköve volt a lovagok képzésének. De nem pusztán a két csata közötti kikapcsolódásként szolgált, hanem segítségével – anélkül, hogy magát az éles helyzetet át kellett volna élni – alaposan ki lehetett általa ismerni a harc természetét.

Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a sakk a harc ideája, archetípusa, amelynek segítségével megtanulhatunk győzni. Szűkebben véve győzni az ellenfél felett, tágabb értelemben pedig a körülmények, a nehézségek, vagy éppen önmagunk felett, éppen ezért tanulhatunk belőle akkor is, ha az adott játszmát elvesztettük.

A sakk a leírások szerint egy hajdan volt, korszakváltó háború tanulságait őrizi és idézi fel szimbolikus, letisztult formában. Erről a csatáról szól az ősi indiai mítosz a Mahábhárata, amelyben a sakkhhoz hasonlóan két hadsereg áll szemben egymással: az ember erényeit, erősségeit megtestesítő „világos” Pándavák és a hibákat, indulatos összetevőket, felszínes érzelmeket jelképező „sötét” Kauravák. Ebben az értelemben a sakk világos-sötét mezői mintha belső lelki térképünket jelenítenék meg, amelyen életutunkat járjuk. Egy-egy reakciónk vagy döntésünk egy-egy lépés ezen a különleges táblán.

A sakk központi figurája a király – a játék neve is ennek perzsa megfelelőjéből, a sah szóból származik. A király a cél, a lényeg, a végeredmény szempontjából csak ő számít. Ahogy az életben is, ha nincs cél, akkor csak lépkedünk az élet sakkasztélyán, és minden kicsit és nagyobb ellenfél vagy nehézség könnyűszerrel felülkerekedik rajtunk, hiszen csak sodródunk.

Sokat tanít a sakk arról is, hogy a cél elérését meg kell tervezni. Nincs esély a győzelemre, ha az embernek nincs hosszú távú (stratégia) és rövid távú terve (taktika), amelyek persze rugalmasan alakulnak az ellenfél lépéseitől, avagy a körülményektől függően. Taktika nélkül légvárakat építünk, stratégia nélkül pedig csupán spontán döntéseket hozunk.

Jó „játszma” lehet egy-egy sakktan-könyvet akár abból a szempontból is áttanulmányozni, hogy a benne lévő taktikai-stratégiai tanácsokat megpróbáljuk általánosítani, azaz kivetíteni aktuális élethelyzeteinkre. Például mit jelenthet egy állóháborúban feláldozni egy bábut egy pozíció előnyért cserébe, hogy közelebb kerüljünk a célhoz? Mit jelent a kettős támadás? Vagy mire fordítható át az, hogy a gyalog, a leggyengébb

A természet elemi szellemei

SZÉKESFEHÉRVÁR

2010. június 19. szombat, 18.00
Mokka Kultúrkávézó, Kossuth u. 3.

Kávéházi beszélgetés

Ki ne ismerné a Szentivánéji álom csintalan koboldjait? A nyári napfordulóhoz kötődő hagyományok egy láthatatlan, meseszerű, néha kicsit háborzongató világba vezetnek el. A mesék tündérei, manói, habléányai és más, kevésbé ismert lények elevenednek fel beszélgetésünk során.

Megtudhatjuk, kikkel játszanak az egészen kicsi gyermekek, kiktől kapják a virágok illatukat, és honnan a megdöbbentő hasonlóság a mítoszok, mesék leírásaiban. Az anyagi világ látható és láthatatlan dimenziói népesek a természetet működtető erők, az elemi szellemek végtelen családjaitól.

Megtudjuk, hogyan lehet velük együtt élni, de megismerkedünk a velük való kapcsolatteremtés veszélyeivel is.

A belépés díjtalan.

VOLT fesztivál

SOPRON

2010. június 30–július 2.

Beszélgetés, kvizek, játékok

Boldogság... Siker... Barátság... Tartalmas élet... Fejlődés... Tudás...
Van, aki ne vágya ezekre?
De mégis, hogyan érhetők el?

A filozófia szerint az egyik legfontosabb kulcs az önismeret és az önmagunk jobbitásán végzett munka.

Ismered önmagad? Mennyire erős benned a figyelem, lényeglátás, képzelet, akarat, stb.? Önismereti és filozófiai kvízeink, játékaink segítségével mindezt próbára teheted, sőt azt is megtudhatod, hogyan fejlődhetsz tovább bennük.

Irányított test, irányított lélek**BUDAPEST****2010. július 3. szombat, 16.00***Az Új Akropolisz Központja, VIII. Rigó u. 6-8.***Önismereti-önirányítási szeminárium pilates módszerrel**

Ha valami többre vágnál, mint csupán mozgásra...

Ha szeretnél felfrissülni testileg-lelkileg...

Ha harmonikusabb szeretnél lenni...

Ha tudatosabbá szeretnél válni...

Meg tudunk mutatni egy módszert, amellyel kialakíthatod saját harmóniádat. Joseph Pilates, a ma pilates néven ismert edzésforma alapítójának célja a kiegyensúlyozott test-lélek kapcsolatot volt.

A tudatébresztő edzés segítségével lépésről lépésre elsajátíthatod testréseid teljes koordinációját, megtanulhatod irányítani fizikai és lelki mozgásaidat, hogy olyanná válhass, amilyenné valójában lenni szeretnél.

A szeminárium felépítése:

16.00-17.15 előadás

17.15-17.45 szünet

17.45-18.45 interaktív pilates-óra

A szemináriumra hozz magaddal kényelmes ruhát, amelyben szabadon tudsz mozogni!

Jelentkezéseket korlátozott számban tudunk elfogadni (a hely befogadóképességének határáig).

Jelentkezés: info@ujakropolisz.hu.

Belépődíj: 1000 Ft, diákoknak és munkanélkülieknek 800 Ft

Sziget fesztivál**BUDAPEST****2010. augusztus 11-16.***Budapest, Óbudai Hajógyári Sziget***Beszélgetés, kvizek, játékok**

Siker vagy sikertelenség? Boldogság vagy boldogtalanság? Szabadság vagy kötöttség? Min múlik? Hogyan lehetünk sikeresek, boldogok vagy szabadok? Vagy akár hősök a mindennapokban? Témák, amikkel várunk ideén az Új Akropolisz Filozófiai Iskola sátrában a Civil Szigeten! És nemcsak ott. Gyere el, és próbáld ki magad kvízeinkben, pörgesd meg az Erénykereket és válassz idézetet az adott napra, vagy csak ugorj be egy kis beszélgetésre, sakkjátszmára! Vagy... küldj üzenetet a jövőbe, saját magadnak! Hogy hogyan? Az időkapszulával! Mindez vár Téged velünk együtt az idej Szigeten!

bábu, az utolsó sorba bejuttatva bármivé átváltozhat, legtöbbször eldöntve ezzel a csata sorsát?

Talán ezt a kulcsot használva közelíthető meg elektronikus hírlevelünk előző számának kérdése: az Indiából ismert ősi (*eredeti*) változat szerint a világos félnek mindenképpen győznie kell a játékban. A nem szokványos sakkfeladvány egyik megoldója szerint a sakk egyfajta belső játék, és hiába tudták, hogy ki kerekedik felül, mégis izgalmas lehetett végigkövetni, miként jut az út végéig. De felfoghatjuk – egy másik ötlet szerint – úgy is, hogy a játék nem a hétköznapi, érzékelt, hanem az ideális valóság tükré, és ebben nem lehet más a győztes, mint a jót, a fényt, a világosságot szimbolizáló oldal.

Ismét érdemes visszatérnünk a Mahábháratához, hogy jobban megvilágítsuk a kérdést. A történet kulcsfontosságú jelenetében a főhősnek, Ardzsunának kell megvívnia a döntő ütközetet – önmagával szemben. Tudja, mit kellene tennie, egyértelműnek tűnik a helyzet, mégis küzd a helyes döntésért, mert a kiélezett helyzetben eluralkodik rajta a kétely, a bizonytanság, rájön tudatlanságára és szembesül a letűnt dolgokhoz való ragaszkodásával. A cél tehát az ő számára is adott, tudja, hova kell eljutnia, tudja, hogy az igazság oldalán állóknak minden

erejüket latba kell vetniük... A sakk ilyenformán azt a gyakran ismétlődő helyzetet idézi fel, amikor eluralkodik bennünk vagy a társadalomban a tudatlanság, igazságtalanság, harag, önzés... és ismét helyre kell állítani a helyes értékrendet.

Viszont felmerül a kérdés, hogy hogyan játsszon az, aki a sötét bábukat vezeti és tudja jól, hogy vereségre van ítélve. A győzelem és vereség, még ha sokszor is ismétlődik, ideiglenes, pillanatnyi állapot. Ebben az értelemben indiai szemmel nézve iluzórikus. Míg a tanulási lehetőség állandóan adott, a fejlődés folyamatos, így sokkal közelebb áll az élet valóságos oldalához. Ha a sakkban is a tanulási lehetőséget keressük, és felülemelkedünk a győzni vagy veszíteni beszűkült nézőpontra, akkor nem okoz nehézséget a sötéttel játszónak az, hogy úgy segítse győzelemre a világot, hogy minél többet tanulhasanak mindketten a játékból. Azaz nem adja fel könnyen, de nem is teszi lehetetlenné ellenfele diadalát.

Egy nemzetközi sakkversenyen egy alkalommal az utólagos elemzések során derült csak ki, hogy az indiai nagymester, aki győzelemre állt, alig észrevehetően ugyan, de a játék vége felé egy szándékos, rossz lépéssel valójában feladta a küzdelmet. Legközelebbi találkozásukkor európai ellenfele kérdésére,

hogy miért tette, amikor győzhetett volna, csak annyit felelt: „Nem tettem mást, a sötéttem voltam.”

Egy másik szimbolikus jellemzőt is felfedezhetünk: feltűnő, hogy a két főszereplő közül mennyire passzív a király, míg mellette mennyire aktív és cselekvő a királynő (vezér). Értetőbbé válik ez a kettősség, ha a király és a királynő alakjában a lélek és test párosát látjuk. A király a testbe költözött elpusztíthatatlan, örökké létező lélek, a királynő avagy tanácsadó, vezér pedig az a fizikai hordozó, amelyen keresztül a lélek hat és megnyilvánul. A stabil, marandó elem a helyét alig változtató lélek, míg az anyagban való mozgást a királynő jeleníti meg, akinek ezert is olyan nagy a mozgásszabadsága.

A kettősségnek ebben az értelmezésében nyilvánvaló, miért is ez a látószólag passzív, alig mozgó figura az egész játék célja.

Fellelhetjük a sakkban az ok-okozat egyetemes törvényét, hiszen ahogy az életben is, a sakkjátékos szabadon mozgatja bábuit, de minden mozgásnak meglesznek a következményei, amelyeket az adott lépésnél csak korlátozottan lehet előre látni. A világos és sötét bábuknak csak a legelső lépésére 400 megoldás kínálkozik. A világos második lépésére már 5362 lehetséges variáció használható, a sötét erre adott válaszával pedig 71850-re nő a változatok száma. Néhány lépés teljesen átfordíthatja a sorsot jóból rosszba, vagy fordítva. Az ember tehát szabad akarattal cse-

lekszik, de tettei matematikai pontosságú ellenhatásokat szülnek.

Mint látható, nehéz lenne „végigsakkozni” a játék teljes szimbolikáját. Maga a sakk nem változott az évszázadok alatt, legfeljebb mi emberek feledkeztünk meg mélyebb értelméről. Ha azonban az ókorban és a középkorban is alkalmazták mint tanító, fejlesztő eszközt, semmi nem zárja ki, hogy ma is betöltse számunkra ezt a szerepét. Egyszerre matematika, stratégia, logikai játék és egyúttal tanítás az ember saját élettáblájáról. Érdemes ezzel a szemmel is elmélyedni benne, már csak azért is, hogy ne érdemljük ki Tolsztoj sajnálatát.

Apáti János, Havasi Ferenc

Azt mondták... a fényről

„A reggeli nap fényének visszfénye a harmatcseppben nem kevesebb a Napnál magánál, mint ahogy az élet visszfénye lelketekben sem kevesebb, mint az élet maga. A harmatcsepp visszaveri a fényt, mert egy azzal. És ti is visszatükröztetek az életet, mert egyek vagytok vele.”

(Khalil Gibran)

„A szem sose látná meg a napot, ha maga nem lenne naptermészetű, és a lélek sohasem látná meg a Szépet, ha maga nem lenne szép.”

(Plótinosz)

„Legnagyobb vágyam, tudod, mi? Tulajdon árnyam átugorni.”

(Johann Wolfgang von Goethe)

„Naponta jobbítsunk mindenben, amit csinálunk. Jobbítsunk csüggedés nélkül mindenben, ami körbevesz. Teremtsünk szépséget mindenütt; teremtsünk fényt mindenhol, ahol vagyunk – belül és kívül egyaránt.”

(Delia Steinberg Guzmán)

„Árnyék mögött fény ragyog, Nagyobb mögött még nagyobb, S amire nézek, az vagyok.”

(Gyököcssy Endre)

„Vigyázz, hogy világosat gondolsz-e, vagy sötétet; mert amit gondoltál, megteremtetted.”

(Weöres Sándor)

„Az egyetlen valódi evolúció a belső átalakulásra irányuló törekvés. Nem az a megoldás, ha leülünk és várjuk, hogy minden magától megoldódjon. Belső árnyékaink kiűzése a mi feladatunk. Ha az eget felhők borítják, nem láthatjuk a napot.”

(Jorge Angel Livraga)

„Az akarat a lélek hatalma, ami anyagi világunk sötétjén át utat tör,

A HÓNAP REJTÉLYE

Az öt elem

A kínai öt elem (Fa, Tűz, Föld, Fém, Víz) rendszere felöleli a megnyilvánult világ teljességét. Ebből az öt elem-ből épül fel az egész világegyetem és maga az ember is. Az elem lényegi természetének a megértése és megragadása érthetővé teszi számunkra a természet és egyben az ember működését.

Minden szervünk valamelyik elemhez tartozik, például a tüdő a Fémhez, a vese a Vízhez, a gyomor a Földhöz stb. A Fa elem megértésében segíthet Lao-ce, aki azt írta: „A fiatal fa rugalmas és hajlékony.” Az emberben a Fa elemhez tartoznak ennek megfelelően például az inak, de gondolkodásunk rugalmasságáért is a Fa megfelelő működése felelős.

Vajon melyik elemhez kapcsolódhatna az emberi Lélek és miért? És melyik lehet a hozzá tartozó szerv? Ha van ötleted, írd meg nekünk. A legtalálhatóbb gondolatok szerzői között jegyeket sorsolunk ki egy tetszés szerinti programunkra, vagy választhatnak egyet Fortuna füzeteink közül.

és felsőbbrendűségének köszönhetően győzelmet arat.”

(*Delia Steinberg Guzmán*)

„Egyetlen jótettnek emléke jobban világít miutánunk, mint ezer fáklának lobogása.”

(*Jókai Mór*)

„Az összevisszaságban találod meg az egyszerűséget, a hangzavarban a harmóniát. A nehézségek közt mindig ott van a lehetőség.”

(*Albert Einstein*)

„Gyűjts fényt a lámpásodban. Gyűjts fényt egy mosolyoddal, még akkor is, ha az elején erőltetettnek is tűnik. Gyűjts fényt azzal, hogy érdeklődsz valami újnak az elsajátítása iránt, vagy olyasvalami iránt, amit addig nem értettél meg. Gyűjts fényt azzal, hogy meghallod a téged körülvevő embereket.”

(*Delia Steinberg Guzmán*)

„Csak vidám szívvel vagyunk képesek gyönyörködni a jóban.”

(*Immanuel Kant*)

„Tudni látni, azaz figyelemmel látni azt jelenti, hogy belső szemünkkel a formákon és a látszaton túl kutatunk, és felfedezésekre jutunk, hogy megismerünk, megértünk, tudunk. Ahhoz, hogy figyelemmel lássunk, fényre, azaz intuícióra, helyénvaló képzelőerőre van szükségünk.”

(*Delia Steinberg Guzmán*)

„Úgy áradjon szereteted, mint a tűz fénye-melege: mindenre egyformán. Akik közel jönnek hozzád, azokra több essék fényedből és melegeadből, mint akiknek nincs szükségük terád. Családtagjaid, mindennapi társaid s a hozzád fordulók olyanok legyenek számodra, mint a kályhának a szoba, melynek melegítésére rendelik.”

(*Weöres Sándor*)

„Az emberek úgy tekintenek az intelligencia fejlesztésére, mint ha egy mentális atlétikai versenyről lenne szó. Pedig az intelligencia az élesebb látás adománya. Az a képesség, amellyel a felszín mögé tekintve ragadjuk meg az élet lényegét. Ez a felismerés és a megkülönböztetés képessége. A választás, sőt valami annál is fontosabb: a sok lehetőség közötti választás képessége, a jó és a rossz, a hasznos és a haszontalan közötti különbségtétel.”

(*Delia Steinberg Guzmán*)

„Választanunk kell: tegyük fel, hogy van egy gyertyánk. Na most, a gyertya kell nekünk, vagy a fény? Ha a gyertya kell, egész életünket sötétben fogjuk tölteni, ha a fény kell, akkor a gyertyát égetni kell, fogni egy gyufát, meggyújtani, közelíteni, engedni, hogy a fény meggyulladjon, az örökké függőleges fény, mely olyan, mint egy fénylő kard.”

(*Jorge A. Livraga*)

„Napsugár a levegőben
Tündököl a rét,
Kincseit az ifjú tavasz
Bőven önti szét.

Fényes idő lelke jár,
Belepezsdül a határ,
Lengjünk, mint a harang nyelve,
Énekelve már!”

(*Weöres Sándor*)

„Minden láng fölfelé lobog. Az emberi lélek is ilyen láng.”

(*Gárdonyi Géza*)

Filozófia mint életforma

„Hogy mindennek a gazdasági krízis az oka? Minden megjavul magától, csak a gazdaság jöjjön rendbe? Nem hiszem. A művészetnek megvannak a maga külön létfeltételei, a pénztől függetlenül. A nyomor talán gátolja a terjeszkedését, de a gazdagság nem mindig segíti elő.

A pénz nem termel eszméket. Pénz volna itt elegendő, csak nem mindig arra fordítják, amire kellene. De éppen ami a legértékesebb: azt nem lehet pénzen megvenni. Nem az erszény, a lélek üressége a nagyobb baj.”

(*Kodály Zoltán*)

Ajánljuk

80. Ünnepi Könyvhét és 8. Gyermekkönyvnapok

2010. június 4. és 8. között újra színes könyvsátrak százai sorakoznak majd számos helyszínen Budapesten és szerte az országban.

A magyar irodalom és könyvkiadás egész Európában páratlan rendezvénye az Ünnepi Könyvhét. 1927-ben Supka Géza, a talán utolsó polihisztor-író az a javaslattal állt elő, hogy a magyar irodalom és könyv népszerűsítésére rendezzenek évenként könyvnapokat az ország minden településén. „Az évnek egyik napján – fogalmazott – az ország minden városában és falujában könyvnap rendeztessék, amely (...) az írókat és a közönséget közvetlen kontaktusba hozza egymással, hogy ezen a napon egyszer egy évben a könyvírás és a könyvkiadás művészete is kimenjen az utcára, és pedig ingujjban, közvetlen, bohém formában.”